THE SHEPHERD OF ISRAEL

ENGLISH DEPARTMENT

VOL. XI, NO. 5 — 50 CENTS A YEAR — JANUARY, 1929

WHY ARE YOU ASHAMED, Mr. RABBI?

The rabbi of the Jewish Temple in Rochester, N. Y. is Mr. Philip S. Bernstein. On Dec. 10th Mr. Bernstein made a speech. The occasion was a meeting of a group of people who call themselves the Federal Council of Churches of Christ in America. Rabbi Bernstein gave them his opinion on how Christians might eliminate Anti-semitism. We quote one sentence of his speech:—

> "My Christian friends, if you would eliminate Anti-semitism you must begin by deliberately ignoring or denying the story of the Jews' responsibility for the crucifixion of Jesus."

What an astounding statement for a rabbi to make! It is as if a criminal before the bar of justice should say to the judge, "If you want to be a friend of mine, you must ignore and deny the charges of which I have been convicted before you!"

Why is Rabbi Bernstein so anxious to evade and to shift responsibility in connection with the tragic crucifixion of the Lord Jesus Christ? Is he ashamed of any part which our Jewish forefathers took in that most awful event?

No one is ashamed of having done what is honest and upright and just! And certainly if any one of us has done a good deed, we are always proud of it and would never dream of denying it or resenting being told that we did it.

Why is Rabbi Bernstein ashamed? Either the Jews did or they did not have a major part in the crucifixion of the Lord Jesus Christ. If they did not, it would be the easiest thing in the world to prove that they did not. If they did what is gained by denying it? Furthermore, if they did, then they did it either rightly or wrongly . That is, either they crucified the Lord Jesus Christ because He deserved it, or they crucified an innocent Christ without cause.

THE HISTORICAL RECORD

"Crucify Him, crucify Him"! shouted the Jewish crowd when Pilate asked them what should he do with this innocent man, the Lord Jesus Christ. What use is there for Rabbi Bernstein or any other rabbi always to harp upon an evasion? Why not be man enough to face the actual facts, and having faced them, either defend what you did, or in humble repentance disavow the wrong and make restitution.

Nothing is clearer in all history than that our Jewish forefathers not only hated with a violent hatred the Person of the Lord Jesus Christ but over and over they sought ways for killing Him. Just one eloquent indictment will bring you a marvelous flood of light on this point. We take it from the Gospel of John 10:30-33:—

> "I and my Father are one. Then the Jews took up stones again to stone Him. Jesus answered them, Many good works have I showed you from my Father; for which of those works do you stone Me? The Jews answered Him, saying, For a good work we stone thee not; but for blasphemy; and because that thou, being a man makest thyself God."

Not long before this event, the Lord Jesus Christ being God, had penetrated into the very heart of the corruption of some of those Jewish leaders of His time, and He had told them:—

> "I am come in my Father's name, and ye receive me not; if another shall come in his own name, him ye will receive. How can ye believe, which receive honour one of another, and seek not the honour that cometh from God only?" John 5:43,44.

Thus by tearing away their mask of hypocrisy He administered to them such a stinging rebuke that they were whipped into a frenzy of anger and fury; and of course you know that Anger is the twin brother of Murder.

THE SWORN STATEMENT

"I adjure thee by the living God, that thou tell us whether thou be Christ, the Son of God!" shouted Caiaphas, the High Priest, to the mild, serene and holy person of the Lord Jesus Christ.

"And Jesus said, I AM."

And now comes the frightful record which Rabbi Bernstein wants to evade.

> "Ye have heard the blasphemy; what think ye? and they condemned Him to be guilty of death."

Was He the Son of God? If not, then every Jew in the world ought to be proud that his forefathers condemned the Lord Jesus Christ to death! Why be ashamed of it? A blasphemer must be put to death.

But if He really were the Son of God, then the only thing for every Jew to do, is not to go about whining and sulking, and manufacturing imagined Anti-Semitic propaganda; no, the manly thing to do is for every one of us to announce to the world that we made the greatest mistake of our Jewish history when we became a partner in that most awful tragedy of history, the crucifixion of that matchless and sinless Body, the Body of the Lord Jesus Christ. And if we announce to the world our mistake, we must show our genuineness and sincerity by turning to Him and acknowledging Him to be our Lord and the Savior of our sins.

IF CHRIST WERE HERE TODAY

Why be insincere? If Christ were living today, and would tell us that He is the Son of God, would our Rabbis hate Him as they hated him two thousand years ago? Or would they love Him and accept Him and worship Him? The truth is that our Rabbis at the present time refuse to believe in Him as the Son of God, so that they are exactly the same as were the Rabbis and priests of two thousand years ago. This means that if Christ were here on the earth today in bodily form, the very same Jewish Rabbis who are whining so piteously today about the "injustice" of charging the Jews with the guilt of the crucifixion of Christ, would be the ones who would crucify Him all over again.

Dear reader, what will you do about it? Every day that you reject the Lord Jesus Christ you are saying as loudly as any action can say, "Crucify him, Crucify him!" Will you not rather turn to Him and say as a greater man than you once said, Paul, a Jew, "Lord what wilt thou have me to do?"

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

Come to Our Meetings

EVERY FRIDAY	8 P.M.
EVERY SUNDAY	8 P.M.
EVERY MONDAY	8 P.M.

OUR TRACTS:

1. The Voice Crieth.
2. What is His Name.
3. Cain and Abel.
4. Behold a Virgin.
5. To both Houses of Israel.
6. The Argument.
7. The Logic
8. The Trinity.

Write us for any of these tracts, telling fully about the Messiah, the Lord Jesus Christ.

ANONYMOUS LETTERS

We are receiving so many anonymous letters from readers of The Shepherd of Israel that we are now obliged to announce that we will pay no attention to any such letters which contain requests that questions be answered in our columns.

We are glad to answer all questions but if the person or persons asking the questions have not the courtesy to send their names, or are afraid to do so, then we feel that we cannot recognize such inquiries as being honest or sincere.

Published Monthly, except bi-monthly during August and September, by the Williamsburg Mission to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

גרויסע אידען

דאס איז דאס בילד און די ביאגראפיע פון דעם גרויסען איד רעוו. ל. אווערבוך פון קי־שענעוו, רומעניען.

„איך בין געבוירען געווארען אין א קליין שטעטעל אין אוקראינע ביי א בעל־הבית'ישער פאמיליע. מיין פאטער, אן עושר, האט געהאנדעלט מיט „פריצים" האט מען אויך בעדארפט פיהרען אונזער שטוב אביסעל פריציש און אריסטאקראטיש. דאך איז מיין פאטער זעהר פרום געווען, ער איז געפאהרען צו „גוטע אידען" און געכאפט שיריים בפה מלא.

„ווייל מיר האבען א סך רבנים אין אונזער משפחה און ווייל איך טראג אויך דעם נאמען פון א רב, האט מיין מוטער זעהר געוואלט אז איך זאל אויך זיין א רב.

„ביז מיין בר מצוה ווערען האב איך ווי געוועהנליך געלערענט ביי מלמדים אביסעל תנ"ך און א סך גמרא. אבער באלד נאך מיין בר מצוה בין איך אוועק אין א גרעסערע שטאדט אויפצונעמען א גימנאזיום קורס, כדי איך זאל ווערען א „געבילדעטער רב".

„איינמאל, שבת, בין איך געקומען צו מיין לעהרער ל. טולמאן, דעם שטאדט־חזן'ס א ברודער, און האב דערזעהן, אז ער רויכערט א סיגארעט. א פחד איז איבער מיר געפאלען און איך האב איהם אהין געוויזען צו דעם „לא תבערו אש בכל משבתיכם", וואס גאט האט אונז געזאגט דורך משה'ן. אבער ער האט מיר ערקלעהרט, אז דאס איז א פוסטע מעשה, אז עס איז גאר נישט דא קיין גאט. יא, ער האט מיר געגעבען דעם ערשטען איינדרוק צו ווערען דאס, וואס איך בין טאקע באלד דעמאלס געווארען...

„דיזע נייע געדאנקען האבען אנגעפילט מיין יונגע נשמה. די פירות פון עץ הדעת האבען פארסמ'ט מיין קינדערליכען גלויבען און בין געווארען אן אטעאיסט. ווען איך בין סוף זמן אהיים געקומען, האב איך אלע מיינע חברים פון שטעדטעל אויסגעזאגט דעם סוד... ווען מיין פאטער האט דאס דערהערט, און אויך געזעהן, אז איך האב אויפגעהערט דאווענען, האט ער מיך מכבד געווען מיט פייערדיגע פעטש, אז די ציין האבען זיך געטרעשטשעט אין מיין מויל, גארנישט האט אבער געהאלפען... פון רבנות האב איך אפילו נישט געוואלט מעהר וויסען.

„ווען נישט א רב טא וואס דען? האב איך מיך גענומען לערנען „אפטעקעריי" און בין דאדורך אריינגעקומען אין א נייער געזעלשאפט פון אינטעליגענציע מיט קארטען שפיעל א. ד. ג. אבער דאס האט מיר אויסגעוויזען זעהר מאנאטאן און עס האט אויך נישט באפריעדיגט מיין הערץ.

„שפיעלענדיג פון קליינוווייז אן אויפ'ן פידעל, בין איך אין קאנסערוואטאריום איינגעטרעטען מיך וויטער אויסצובילדען אין מוזיק, און באטש ווערען א קאפעלמייסטער. איך בין געווען אויף מעהרערע קאנצערטען און בין די ערשטע צייט עפעס יא געווען צופריעדען מיט מיין נייער באשעפטיגונג... אבער ביסלעכווייז האט זיך ווידער אויפגעהויבען אן אונרוהיגער גייסט אין מיר. די מוזיק האט מיך נור באפרידיגט לפי שעה, אבער דאס הערץ איז געבליבען אונגעריהרט און ווידער אונצופריעדען. אזוי איז עס מיט מיר אנגעגאנגען ביז צום מיליטער־דינסט.

„נאך מיין מיליטער־דינסט בין איך פארבליבען אין דער שטאדט גראדנע אלס מוזיק לעהרער, וואו איך בין בעקאנט געווארען מיט א לעהרער פון גימנאזיום וועמען איך האב אנפערטרויט מיין אונצופריעדענעם לעבען. און אט דער ליעבער קריסט האט מיר געגעבען א רוסישען ברית חדשה, בעטענדיג אז איך זאל עס לייענען, און וועלכען איך וועל י א געפינען צופרידענהייט.

„אויבוואהל איך בין געווען פרייה געזאנען און מיט רעליגיאן גאר קיין שום שייכות נישט מעהר געהאט, דאך האט זיך אין מיר אין יענעם מאמענט אויפגעוועקט די גאנצע שנאה צום נוצרי וואס איך האב נאך געהאט פון קינדווייז אן. איך האב ווידער דערפיהלט די וועהטאגען פון די פאגראמען וואס מ'האט אין רוסלאנד געמאכט אויף אידען און אט דאס האט מיך געצוואונגען דאס ביכעלע אנצונעהמען און איהם צו בעווייזען אז ישוע הנוצרי איז א פאלשער משיח.

„איך מוז מודה זיין, אז איך האב אלעם מענליכע פארזוכט איהם דאס צו בעווייזען, אבער מיין טהעארי און מיינע פאקטען האבען שטארק אונטערגעהינקט... דאגעגען אבער ער, דער ליעבער קריסט, וואס האט בעסער געקאנט דאס אידישע תנ"ך ווי איך, האט מיט ישעיה נ"ג און מיט דניאל ט' און אנדערע אזעלכע שטעלען אלע מיינע אטאקען צונישט געמאכט און ער האט מיר באוויזען מיט ראיות ברירות אז ישוע איז יא דער אמת'ער משיח. און ווייל דאס איז מיר נאך נישט גענוג געווען, האב איך געטהון אזוי ווי דער משיח האט אליין געזאגט: „דרשו בכתובים... והמה מעודים עלי". (יוחנן ה'). איך האב געפארשט אין אונזער אייגענעם תנ"ך מיט אפענע אויגען און איך האב ענדליך דערזעהן דעם אמת. איך האב דערזעהן דאס „אור המשיח" לייכטען. די שנאה פון מיר צו איהם איז לחלוטין פארשווינדען געווארען און א ברענענדיגע ליעבע האט זיך אנגעצינדען אין מיין הערץ צו איהם וואס האט אונז אלע אזוי געליעבט, אז ער האט געגעבען זיין לעבען פאר אונז זינדיגע מענשען און דערמיט אונז ארויסצונעמען מעבדות לחרות מאפילה לאור גדול בישוע המשיח וועלכער איז דער „אור העולם" (יוחנן ח, 12).

„גרויסע פראגען האבען זיך ווידער ארויינגעכאפט אין מיין הערץ ווי למשל: איז עס מעגליך אז אלע אידישע גאונים אין אלע צייטען האבען געזאלט האבען א טעות און איהם פערווארפען נישט זעהענדיג דעם אמת אין איהם. און נור איך, א קליין מענשעלע, זאל האבען די גרויסע וויזיאן און אפענבארונג איבער אזא הויכען ענין! יא, אויך אזעלכע פראגען מיט ספקות זענען מיר בעווייזט געווארען. ווייל יענע אלע גאונים האבען מסתמא נישט געהאט, ווער עס זאל זיי דיזע וויכטיגע זאך ערקלעהרען אזוי ווי איך האב געהאט אין דער פערזאן פון דעם ליעבען קריסט. און צווייטענס, דערצו מוז מען האבען דעם רצון צו וויסען און צו פארשטעהן און ווען יענע גאונים פון אלע צייטען עד היום הזה פארשטאפען זיך די אויערען און פערמאכען די אויגען און פארשטאפען דאס הערץ ניט צו זעהן, נישט צו הערען און נישט צו פארשטעהן דעם הייליגען משיח, בלייבט מען טאקע שטום און בלינד צו דער זאך, יהיה מי שיהיה.

„א שווערע משא איז פון מיר אראב געפאלען אזוי באלד איך האב מיין טייערען גואל אלס מיין משיח עפענטליך באקענט. איך האב מיך צום ערשטען מאל אין מיין גאנצען לעבען געפיהלט א גליקליכער. שלום און פרייד האט אנגעפילט מיין הערץ און אויבשאן פיעלע האבען דיזען גרויסען שאץ פון מיר געוואלט ארויסרייסען, זאג איך אבער אזוי ווי איוב האט אמאל געזאגט „ואני ידעתי גואלי חי", און ער, מיין גואל, לאזט נישט.

„שוין פיעלע יאהרען וואס איך האב איינגעזעהן ווי נויטיג אונזער פיעל געפלאגטע אידישע אומה דארף ישוע המשיח אין זייער הערץ און אין זייער לעבען און איך האב מיט דעם חסד פון גאט ב"ה שוין דאמאלס מיך פערטיג געמאכט מיט דעם נויטיגען שטודיום צו דרש'ענען ישוע המשיח צו אונזער אייגען פאלק, און מיין גרעסטע פרייהד אין לעבען איז, צו ברענגען וואס מעהר זינדיגע, צובראכענע און פארוואגעלטע אידישע הערצער צו ישוע המשיח, וועלכער ערלעזט פון אונטערגאנג און ברענגט שמחה און גדולה על כל ישראל ווען זיי ווילען נור.

„ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה ואמרתם ביום ההוא הודו לד'..."

דאס בילד שטעלט פאר דעם שרייבער פון דיע־ זען ארטיקעל מר. פ. וו. האבערער, א קריסטליכער יונגער מאן. ער איז נישט א געבוי־ רענער קריסט, ווייל אזא זאך איז גאר נישט פאראן. ווען ער איז אויפגעוואקסען און איז אלט געווארען 24 יאהר, האט ער זיך פאראינטערעסירט מיט דער ביבעל און דאס שטודירענדיג האט ער אויסגע־ פונען אז די גאנצע תורה והנביאים צייגען אויף ישוע המשיח, האט ער אין איהם אנגעהויבען צו גלויבען און איהם צו ליעבען. ער האט דאן זיך באגעבען צו שטודירען דאס לשון הקודש כדי די ביבעל בעסער צו פארשטעהן אין אריגינעל. אזוי ליעבענדיג די ביבעל און דעם משיח האט ער אויך אנגעהויבען צו ליעבען אידען פון וועמען דער משיח איז ארויסגעקומען. איז ער געגאנגען אין דער „מאדי בייבעל אינסטיטוט" אין שיקאגא, וואו ער האט צוויי יאהר שטודירט אי לשון הקודש און אי אידיש. און איצט לעזט וואס דער אידען־פריינד און קריסט האט אליין געשריבען אין זיין ארטיקעל לטובת ישראל.

„מושל בישראל"

„ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות באלפי יהודה ממך לי יצא להיות מושל בישראל ומוצאתיו מקדם מימי עולם". (מיכה ה')
און דו בית לחם אפרתה כאטש דו ביסט קליין צווישען די טויזענדע פון יהודה, דאך זאל פון דיר ארויסקומען צו מיר א געוועלטיגער אין ישראל וועמעס אויסגאנג איז געווען פון עוויגקייט.

מיט דיעזע ווערטער צייגט אונז גאט, אז א גרויסער געוועלטיגער וועט אויפשטיין פון בית לחם צו געוועלטיגען אין ישראל. און אז ער, דער מושל, וועט ארויס קומען צו גאט אזוי ווי דער נביא זאגט דארט אים נאמען פון גאט: „ממך לי יצא". עס פרעגט זיך דא, ערשטענס, פארוואס זאל גאט געבען זיין מושל צו הערשען איבער זיין פאלק ישראל? און צווייטענס, פארוואס זאגט עפעס דער נביא, אז דער מושל וועט ארויסקומען צו גאט, ער איז דאך ארויסגעקומען צו ישראל?

מיר וויסען, אז עס איז נויטיג פאר יעדען פאלק צו האבען א מושל, א געוועלטיגער, וואס זאל דאס פאלק פיהרען און רעגירען. עס איז געווען צייטען, אז גאט אליין האט רעגירט און געוועלטיגט איבער ישראל, דורך משה, יהושע און די שופטים, אידען זענען אבער נישט צופריעדען געווען מיט גאט'ס געוועלטיגונג, און זיי האבען געשריגען צו שמואל הנביא „גיב אונז א מלך אזוי ווי אלע אנ־ דערע גוים האבען". גאט האט זיי שטארק געווא־ רענט און זיי געגעבען צו פארשטעהן, וואס אזא מלך מיינט, נעמליך, בעדריקונג, שקלאפעריי און ערנידערונג. און אז דער בעסטער מלך איז ער, גאט אליין. זיי האבען אבער געזאגט, אז זיי ווי־ לען נור א מענש האבען פאר א מלך. לייענען מיר דארט ווייטער, אז גאט האט זיי נאכגעגעבען זייער פערלאנג, זיי האבען באקומען א מלך און גאט זאגט דרויף, „אתי מאסו ממלך עליהם", זיי האבען מיך פארווארפען פון צו רעגירען איבער זיי. זיי האבען בעקומען „שאול המלך" געגען גאטס ווילען, ווייל ווי מיר זעהען שפעטער איז דער „שאול" געווען א גרויסער דיספאט און אן אטאקראט און ער האט אידען געגעבען צו וויסען וואס א מלך מיינט.

נאך שאול איז דוד געווארען מלך איבער ישראל וועלכער איז שוין מעהר געווען נאך גאט'ס הארץ, דאך לייענען מיר אין שמואל ב', אז אידען האבען זיך אוועקגעקעהרט פון איהם און האבען געמאכט אן אויפשטאנד אונטער דער פיהרערשאפט פון זיין שלעכטען זוהן אבשלום. אבשלום האט אוועקגע־ גנב'עט דאס הארץ פון ישראל און דוד המלך האט געמוזט פליטה לויפען פון ירושלים מיט זעהר ווע־ ניג טרייע נאכפאלגער. יא, דוד'ס לעבען איז גע־ ווען אין א גרויסע סכנה אפילו דארט, וואו ער האט זיך בעהאלטען, ווייל די זקנים מיט דער מאסע זענען אריבער געגאנגען דעם ירדן דוד'ן צו געפי־ נען און איהם צו דער'הרג'ענען.

דערפון זעהען מיר, אז אידען האבען זיך גע־ געגנגעשטעלט גאט ווען זיי האבען אנגענומען שאולן וועמען גאט האט נישט געוואלט, און דוד'ן וועו־ מען גאט האט יא געוואלט, האבען אידען נישט גע־ וואלט, און האבען איהם גע'רודפ'ט און געוואלט אפילו הרג'ענען. דערפון איז לייכט צו זעהן אז ווען גאט האט שפעטער ווידער געגעבען ישראל א מלך, א בן דוד, האבען זיי אויך איהם פארווארי־ פען נישט וועלענדיג אז ער זאל איבער זיי רעגירען, אויבשוין גאט האט יא געוואלט, זאגענדיג: „זה בני ידידי בו רצתה נפשי אליו תשמעון", האבען אבער אידען נישט געוואלט און זיי האבען איהם נישט נור ווי דוד'ן, ג ע ו ו א ל ט הרג'ענע־ נייערט זיי האבען אזוי געווערטשאפט, אז ער איז טאקע גע'הרג'עט געווארען.

ווער איז אלזא דיעזער מושל וואס דארף זיין גאט'ס מושל פאר זיין פאלק? דאס קאן נישט מיינען דוד המלך, ווייל דוד איז שוין געווען לאנג טויט ווען מיכה הנביא האט דיעזע נבואה גע־ זאגט. עס האט אויך נישט געקאנט מיינען קיינע פון די שפעטערע מלכים, ווייל מיכה זאגט דאך אונז ומוצאתיו מקדם מימי עולם", ד"ה, אז זיין אויס־ גאנג איז פון אייביגקייט. אפילו ער איז געבוירען געווארען אין בית לחם אין צייט פון בית שני, אבער זיין אנפאנג איז נאך געווען העט העט בעפאר די וועלט איז געשאפען געווארען.

ער איז געבוירען געווארען אין בית לחם, ווייל גאט האט אזוי פארשפראכען צו דוד'ן, אז ער וועט זיין הויז און זיין מלוכה אויף עוויג באפעסטיגען, אבער ער האט אויך געמוזט זיין פון דער עוויג־ קייט אן, ווייל זיין רעגירונג איז נישט געווען אזוי ווי אנדערע מלכים'ס רעגירונג, נייערט סופיריער פון אלע אנדערע.

יא, יא, אבער ווער איז ער?

דיעזער מושל איז זיכער קיין אנדערער ווי נור גאט אליין וואס איז „מעולם עד עולם", פון איי־ ביגקייט אן, וועמען אידען האבען פארווארפען פון צו רעגירען איבער זיי, דאמאלס אין דער צייט פון שמואל הנביא ווי אויך שפעטער אין דער צייט פון בית המקדש ווען גאט איז געקומען אין דער פער־ זאן פון ישוע המשיח, האבען זיי ווידער געשריגען אוועק מיט איהם נישט וועלענדיג איהם צו רעגי־ רען איבער זיי.

מיכה הנביא זאגט נישט מושל על ישראל ניי־ ערט „בישראל", נישט איבער ישראל נייערט אין ישראל, וואס מיינט אין זייערע הערצער. ווייל א הערשער איז גאט ב"ה סיי ווי סיי, צי די מענ־ שען ווילען יא צי נישט, ער וויל אבער אויך רע־ גירען אין די הערצער פון מענשען, וועלכעס איז אבהענגיג פון די מענשען אליין אויב זיי ווילען איהם דארט אין זייערע הערצער אלס „מושל". פיעלע אידען האבען אין אלע צייטען איהם יא גע־ לאזט רעגירען אין זייערע הערצער אבער אנדערע האבען גאט אין אלע צייטען פארווארפען און נישט געוואלט לאזען איהם אין זייערע הערצער רעגירען אזוי ווי פרעה דער מלך מצרים האט אמאל גע־ טהון, זאגענדיג „מי ד' אשר אשמע בקולו"? ביז די מכות זענען איבער איהם געקומען און ערשט דאן האט ער זיך אונטערגעגעבען. אזוי טהוען אויך א סך אנדערע און ווארטען אויף מכות. גאט האט אן אונענדליכע ליעבע פאר אלע מענשען, ער האט אבער אויך א היבש ביסעל מכות פאר זיינע שונאים וואס ווילען נישט אז ער זאל איבער זיי רעגירען.

זיי מיינען אז זיי זענען קלוג דערמיט. אבער אז אך און וועה צו אזא חכמה, אט האט איהר דעם גרויסען חכם פרעה! א שעהנער חכם געווען.

אידען באקלאגען און בעוויינען דאס לאנגע גלות און די פארשידענע צרות אין אלע לענדער, אבער דאס איז נישט מעהר און נישט ווייניגער ווי מכות אלס א פועל יוצא צום אידענס הארטנעקי־ קייט, נישט וועלענדיג אז גאט זאל איבער זיי רע־ גירען דורך דעם הייליגען משיח, שרייענדיג נאך היינט אזוי ווי אין יענע אלטע צייטען „אוועק מיט איהם", און נישט וועלען וויסען, אז גאט אליין איז דער „גואל ישראל", ווייל גאט אליין זאגט אי־ בער דעם משיח וואס איז א בן דוד אז ער איז אויך צו דערזעלבער צייט דער „ד' צדקנו". (ירמיה כ"ג, 5, 6).

בית שר שלום

(וויליאמסבורג מיססיאן צו אידען)

קאר. טהרופ עוו. און וואלטען סט., ברוקלין, נ. י.

קומט צו אונזערע פערזאמלונגען

פרייטאג נאכט 8 אוהר . . . פיר מענער און פרויען

זונטאג נאכט, 8 אוהר - - - פיר מענער און פרויען

מאנטאג נאכט 8 אוהר . . . . . . טעסטימאניאל

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

אני הוא הרעה הטוב יוחנן י׳ 11

והקמתי עליהם רעה אחד יחזקאל ל״ד 23

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת׳דיגען משיח

VOL. XI, NO. 5 | 50 CENTS A YEAR | JANUARY, 1929

צום נייעם יאָהר

אזוי ווי מיר האָבען איינגעטרעטען אין א נייעם יאָהר לויט די צייט־רעכנונג פון אונזערע קריסטליכע שכנים, איז אונזער באַגעהר אויסצודרוקען דורך אונזער מאָנאַטליך בלאַט „רעה ישראל“, אונזער הערצליכען וואונש צו כל ישראל בכלל און צו אונזערע ווערטהע לעזער בפרט, אַז דאָס נייע יאָהר זאָל אייך ברענגען געזונד, מזל, ברכה און הצלחה. דאָס איז אונזער וואונש צו אייך אין מאַטעריעלע זאַכען.

מיר האָבען אָבער א פיעל בעסערען וואונש פיר אייך אין גייסטיגען געביעט וואָס איז מעהר ווערטה אַלס אַלע פּאַטעריעלע זאַכען צוזאַמענגענומען, נעמליך, אַז מיט דיעזען נייעם יאָהר זאָלט איהר אַלע קריעגען א נייעם האַרץ, ווייל דאָס האָבען די גרעסטע מענשען, וואָס האָבען ווען־עס־איז געלעבט זיך געוואונשען צו האָבען איבער אַלעם אַנדערען. און ווען מיר געפינען, אַז דאָס איז געוועזן דער פערלאַנג פון גרויסע געטליכע מענשען ווי למשל, אונזערע הייליגע נביאים, האָבען מיר דאָס רעכט דאָס אַנצורופען „דער בעסטער וואונש“.

„אַ נייעם האַרץ“. ווער האָט דאָס געזאָגט און ערקלעהרט, אַז דאָס איז דער בעסטער וואונש, און אַז מיר דאַרפען אַזאַ וואונש עהרען און באַהערצינגען? דאָס איז געוועזן יחזקאל הנביא אין קאַפּיטעל י״ח, 31, 32, וואו עס הייסט: „ועשו לכם לב חדש. .. ולמה תמותו בית ישראל. . נאום ד׳ אלהים“. ד״ה, שאַפט אייך א ניי האַרץ... אַזוי זאָגט גאָט ב״ה. און ווען מיר געהען צום אורשפּרונג פון דיעזען וואונש, געפינען מיר, אַז דאָס קומט נאָך פון א העכערע קוועלע, נעמליך, פון גאָט זעלבסט, ווייל עס הייסט דאָרט, „נאום ד׳ אלהים“, גאָט האָט דאָס אַליין דיקטירט צו דעם נביא יחזקאל.

מיר געפינען נאָך אַנדערע גוטע זאַכען אין אונזער הייליגען תנ״ך אונטער דעם טיטעל „ניי“ וואָס יעדער רעכטדענקענדער מענש דאַרף זיך ווינשען און זעהן צו באַקומען. מיר געפינען אין ישעיה מ׳, 31, אַז די וואָס וואַרטען און האָפען צו גאָט וועלען קריגען א נייעם כח. „וקוי ד׳ יחליפו כח“, אַדער אַזוי ווי דער רוח הקודש האָט דערמזעלבען וואונש דיקטירט דורך דוד המלך אין תהלים ק״ג, ה. וואו עס הייסט: „תתחדש כנשר נעוריכו“. (דער „יחליפו“ אין ישעיה מיינט דאָס זעלבע ווי „תתחדש“ אין תהלים). דיעזער וואונש איז אין איינקלאַנג מיט דעם וואָס דער רוח הקודש האָט דיקטירט דורך דעם מקונן ירמיה אין איכה ה׳: „חדש ימינו כקדם“, ד״ה, בענייע אונזערע טעג אַזוי ווי זיי זענען אַמאָל געוועזן.

דאָס פיהרט אונז אויך צו אַן אַנדערען וואונש פון בענייערונג. אין תהלים נ״א בעט דוד המלך „ורוח נכון חדש בקרבי“. ד״ה, בענייע אין מיר א ריכטיגען גייסט.

איצט ווען מיר זענען שוין בעקאַנט מיט די ערנייערונג בקשות לויט דעם תנ״ך, וועלכע זענען ווינשען פון א העכערע מדרגה, איז עס דען נישט כדאי, אַז מיר זאָלען מודה זיין אַז דער עיקר פון אונזער לעבען איז דאָס וואָס ישוע המשיח האָט אונז געלערנט, נעמליך, אַז מיר מוזען אויף׳ס ניי

> **איהר זענט דאָך אַ איד, טאָ ווארום זאָלט איהר ניט וויסען ווער דער אידישער משיח איז? קומט צו אונזערע פערזאַמלונגען פרייטאַג און זונטאַג, 8 אוהר אבענד, וועלען מיר דאָס אייך ערקלערען.**

געבויערען ווערען אום אריין צו קומען אין מלכות השמים. (יוחנן ג׳).

ווען אַ איד לייענט אָט דיעזע לעהרע פון ישוע המשיח איז עס איהם זעהר שווער צו פאַרשטעהן אַזוי טאַקע ווי נקדימון אַליין האָט עס נישט געקאָנט פאַרשטעהן, צו וועמען ישוע המשיח האָט דאָס געזאָגט. און ווען דער גרויסער תלמיד חכם, דער קצין היהודים, נקדימון, האָט דאָס נישט געקאָנט פאַרשטעהן, פרעגענדיג דעם משיח: „ווי אַזוי קאָן דען אַ מענש נאָכאַמאָל געבוירען ווערען ווען ער איז שוין אַלט“, טאָ ווי אַזוי זאָל דאָס אַ פּשוט׳ער טעגליכער איד פאַרשטעהן! דאָך ווען אירגענד וועלכער איד וויל נור, קאָן ער עס י אַ פאַרשטעהן נאָכדעם ווי מיר האָבען בעוויזען פון די אויבען־גענאַנטע פּסוקים וועגען „בענייערונגען“. ווייל ווען מיר האָבען א ניי האַרץ לויט יחזקאל הנביא׳ס ווערטער, און ווען מיר האָבען אַ נייעם גייסט לויט דוד המלך׳ס ווערטער, און ווען אונזער טעגליכעס לעבען איז בענייעט לויט ירמיה הנביא׳ס ווערטער אין איכה, איז דאָך אַ סימן מובהק, אַז אַזאַ מענש גלויבט אין ישוע המשיח, ווייל אָהן ישוע המשיח קאָן דאָס האַרץ, דער גייסט און אונזערע טעג לחלוטין נישט ערנייערט ווערען, אָבער דורך ישוע המשיח איז דער מענש שוין במילא אַ נייע בריאה און איז זיכער אריינצוקומען אין מלכות השמים.

אַי פאַרוואָס האָט דאָס דער תלמיד חכם נקדימון נישט פאַרשטאַנען? גאַנץ פּשוט, אַ תלמיד חכם נעמט זיך נישט די מיה צו שטודירען דאָס תנ״ך און דערפאַר ווייסט ער נישט וועגען דיזע הויכע און הימלישע זאַכען וועגען וועלכע ישוע המשיח האָט גערעדט. און דאָס איז ליידער די צרה מיט אונזערע אידישע ברידער עד היום הזה. די רבנים, מטיפים, דיינים, שוחטים און סתם אידען כאַפּען זיך צו, צו אַ בלאַט גמרא, משניות, שלחן ערוך, מפורשים וואָס איז אַן־און־פאַר־זיך נישט שלעכט צו קאָנען, אָבער יענע אַלע זאַכען זאָגען אונז נור וועגען אירדישע און מאַטעריעלע ענינים ווי למשל, „בשר וחלב“, דיני ממונות, גטין וקדושין וכדומה, אָבער פון הימלישע ענינים, אפילו נישט איין אות, טאָ ווי אַזוי זאָלען זיי דערפון וויסען?

דערפאַר בעטען מיר אייך שטענדיג—אידען, ווען אייער לעבען און אייער צוקונפט איז אייך טייער, לערענט און שטודירט דאָס תנ״ך וואָס איז די דברי אלהים חיים, וועלכעס וועט אייך אייערע אויגען עפענען. די נביאים וועלען אייך אַ סך דערצעהלען פון דעם משיח ד׳ וואָס גיבט אייך אַ ניי האַרץ אַ נייעם גייסט, אַ ניי לעבען, א נייע געבורט, יאַ, אַלעם ניי.

דערפאַר ווינשען מיר אייך נאָך אַמאָל אַז אין דיעזען נייעם יאָהר זאָלט איהר ווערען גליקליך אין יעדער הינזיכט, ספּעציעל אין זאַכען וואָס קיין געלד קאַן נישט קויפען, נור ישוע המשיח קאָן עס אייך געבען, נעמליך, א ניי האַרץ, אַ נייעם גייסט, און אַ נייעם לעבען.

> מיר לאַדענען אייך איין צו אונזערע פערזאַמלונגען.
> אויף „לך לך“, מאַכט רש״י: „להנאתך ולטובתך“; קומט וואו מ׳ליעבט אייך.

Published Monthly, except bi-monthly during August and September, by the Williamsburg Mission to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.
Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1, 1927.